

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/25-09802
Otsuse kuupäev	07.11.2025
Komisjoni koosseis	Alar Urm
Tarbija	
Kaupleja	Polesti OÜ (12978544)
Tarbija nõue	1071,93 euro tagastamise nõue

Resolutsioon:

1. Avaldus rahuldada. Kaupleja peab tarbijale tasuma 1071,93 eurot.
2. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Avalduse kohaselt sõlmis tarbija kauplejaga rendilepingu sõiduki kasutamiseks perioodil 27.06.2025-1.07.2025. Tarbija tagastas sõiduki kokkulepitud päeval ilma vigastusteta. 2.07.2025 teavitas kaupleja tarbijat sellest, et auto esiklaasil tuvastati sõiduki tagastamisele järgnenud hommikul pragu. Tarbija soovis sõiduki üle vaadata, kuid talle ei võimaldatud seda, kuna see oli antud juba uuele rentnikule kasutamiseks. Tarbijale esitati arve 1071,93 euro tasumiseks. Tarbija tasus arve, kuid vaidlustab selle, kuna on veendunud, et esiklaas oli sõiduki tagastamise ajal vigastusteta.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei ole nõus tarbija nõuet rahuldama.

Kaupleja selgitab, et tarbija tagastas rendiauto hilja õhtul, mil kontor oli suletud. Järgmisel hommikul tuvastas töötaja auto ülevaatusel, et esiklaas on katki, ning klienti teavitati sellest kohe e-kirja teel. Kuna sõiduk oli jätkuvalt sõidukõlbulik, anti see edasi järgmisele kliendile, mis on ettevõtte tavapärase praktika.

Tarbija väitis, et kahjustus ei saanud tekkida tema kasutusperioodi jooksul, kuid kaupleja kinnitab, et see oli toimunud just rendiajal, mitte hiljem ega kolmandate isikute tõttu.

Kahjutasu määramisel kasutab ettevõtte *Damage Matrix* süsteemi, mille on heaks kiitnud BVRLA. Tegemist on rendisektori vajadustele vastava hindamismeetodiga, mis võimaldab väiksemate kahjustuste puhul arvestada fikseeritud summasid ilma individuaalse remondihinnanguta. Vastav hinnastamissüsteem on kirjas ka rendilepingus, mille tarbija allkirjastas enne auto kasutuselevõttu.

Kuigi tarbija väitis, et tal oli olemas kolmanda osapoole kaudu sõlmitud täiskindlustus, selgus hiljem, et see ei vastanud tõele.

Kaupleja oli tarbijaga kogu protsessi vältel kirjalikus kontaktis, teavitas auto tagastamise ajast ning andis võimaluse olukorraga tutvuda. Tarbija saabus siiski taas hilisel ajal, vaatas auto üle, kuid ei pöördunud ettevõtte töötajate poole. Auto seisukord oli muutumatu ning kõik kahjud olid dokumenteeritud.

Tasu võeti vastavalt rendilepingu tingimustele.

Hiljem esitas tarbija Swedbankile vaidlustuse, väites, et tegemist oli tundmatu tehinguga, kuid pank lükkas selle tagasi, kuna kõik tehingud olid seaduspärased ja tõendatud. Kauplejal on olemas kogu asjakohane dokumentatsioon: rendileping, arve ning kirjavahetus kliendiga, mis kinnitab, et klient oli olukorrast teadlik.

Tarbija ei nõustu kaupleja vastusega ning põhjendab seda järgmiselt:

Ettevõtte nõudis temalt WhatsAppis jagatud video põhjal esiklaasi vahetamise eest 1000 eurot. Esiklaasil on umbes ühemeetrine pragu, mis ulatub vasaku alumise nurgast keskpaigani. Kui pragu oleks auto tagastamise ajal olnud olemas, oleks see pidanud olema selgelt nähtav juba 1. juulil tehtud fotodel. Seetõttu eeldab tarbija, et kahjustus võis tekkida kaupleja parklas või mujal ning seda saaks kontrollida turvakaamera salvestuste abil.

Tarbija saatis 2. juulil kauplejale fotod, et aidata uurimises. Ta eeldas, et kaupleja tavapärase praktika on esitada ainult rendileping koos auto seisukorra joonisega, ilma fotodeta.

Tema hinnangul ei näita enne ja pärast rendiperioodi tehtud fotod märgatavaid erinevusi.

Tarbija püüdis alates 2. juulist kauplejaga vaidlust lahendada, kuid juhataja keeldus koostööst.

Lisaks märgib tarbija, et kaupleja saatis talle 2. juulil video, kus auto rentis uus klient, kuid videost ei ole võimalik tuvastada kilomeetrinäitu ega sõiduki seisukorra aruannet. Ta ise lisas fotodele ajatempli ning kilomeetrinäiduks oli 7728.

Tarbija leiab, et autot ei oleks renditud edasi, kui esiklaasil oleks olnud selline suur pragu, sest see oleks ohtlik.

Samuti arvab tarbija, et auto seisukorda oleks pidanud tema juuresolekul üle vaatama ning seisukorra aruande allkirjastama. Kaupleja teatas talle, et see pole vajalik ning saatis lihtsalt kahjuarve, mis ei vasta rendilepingu tingimustele. Kaupleja eiras tema fotosid ja taotlust teha visuaalne kontroll tema kohalolekul.

Komisjoni põhjendus:

Pooled on sõlminud sõiduki üürilepingu.

Tarbija on sõiduki pärast kasutamist kauplejale tagastanud ja sõiduki kasutamise eest tasunud.

Kaupleja nõudis tarbijalt summas 1071,93 eurot kahjuhüvitist üüritud sõiduki klaasi kahjustuse eest. Tarbija hinnangul on nõue alusetu ja tarbija nõuab selle summa tagastamist. Kaupleja väitel on ajal, mil sõiduk oli tarbija valduses, kahjustatud selle esiklaasi. Kaupleja ei ole seda, et kahju tekkis ajal, mil sõiduk oli tarbija valduses, tõendanud.

Kaupleja ei ole tõendanud, et tarbija tagastas puudusega sõiduki. Esitatud väidete kohaselt tagastati sõiduk eelmisel päeval kauplejale kaupleja poolt vastuvõetaval viisil. Sõiduki väidetava puuduse tuvastas kaupleja järgmise tööpäeva hommikul. Seda, et puudus oli sõidukil hetkel, kui sõiduk tagastati kaupleja valdusse, ei ole kaupleja tõendanud. Selle asjaolu tõendamine on kaupleja tõendamiskoormis.

Kaupleja ei ole esitanud ühtegi õiguslikku alust, millisel ta nõudis tarbijalt hüvitist. Kaupleja ei ole esitanud poolte vahel sõlmitud lepingut ega viidanud selle konkreetsetele sätetele, millised võimaldaks kauplejal nõude esitamist.

Kahju suuruse kohta on kaupleja selgitanud, et kahjutasu määramisel kasutab ettevõtte *Damage Matrix* süsteemi, mille on heaks kiitnud BVRLA. Tegemist on rendisektori vajadustele vastava hindamismeetodiga, mis võimaldab väiksemate kahjustuste puhul arvestada fikseeritud summasid ilma individuaalse remondihinnanguta. Vastav hinnastamissüsteem on kirjas ka rendilepingus, mille tarbija allkirjastas enne auto kasutuselevõttu.

Esiteks ei pruugi seadusega sätestatud kahju hüvitamise alustest erineva regulatsiooni kehtestamine tarbijalepingus olla seaduslik, kui tarbijale pannakse seadusega sätestatust suuremad kohustused. Teiseks ei ole tõendeid, et selline hüvitamise kord on saanud pooltevahelise lepingu osaks. Kaupleja esitatud hüvitisnõude summa ei ole kontrollitav, tõendanud ega isegi mõistlikult põhistanud.

Nii kohtus kui analoogia põhjal ka vaidluste kohtueelsel lahendamisel peavad pooled esitatud asjaolusid tõendama, tsiviilvaidluse lahendamise on võistlev (TsMS § 230 lg 1). Kaupleja esitatud vastuväited ei ole tõendatud. Esitades tarbijale kahju hüvitamise nõude oli kaupleja kohustus esitada ka nõude asjaolud ja neid tõendada. Kaupleja poolt hüvitise sissenõudmine toimus alusetult.

Vastavalt VÕS § 334 lg 2 üürnik vastutab üüritud asja hävimise, kaotsimineku ja kahjustumise eest, mis toimub ajal, kui asi oli üürniku valduses, kui ta ei tõenda, et hävimine, kaotsimineku või kahjustumine toimus asjaoludel, mis ei tulenenud temast või isikust, kellele ta asja kasutamise lepinguga kooskõlas üle andis. Üürnik ei vastuta asja hariliku kulumise, halvenemise ja muutuste eest, mis kaasnevad asja lepingujärgse kasutamisega.

Kuna puuduvad tõendid, et sõidukile tekkis kahjustus ajal, mil see oli tarbija valduses, siis ei tekkinud kauplejal tarbija vastu nõuet ja kauplejal ei olnud alust tarbijalt midagi sisse nõuda. Lisaks ei ole kaupleja tõendanud kahju koosseisu ega summat. Rikutud sätte eesmärk on anda õiguskaitse sellise nõude esitamise korral. Kaupleja vastutust välistavaid ega kaupleja rikkumist vabandavaid asjaolusid ei ole esitatud. Tarbijale tekkinud kahju on põhjuslikus seoses kaupleja rikkumisega.

Kaupleja on kohustist rikkunud (VÕS § 100, § 334 lg 2) ja kahju tekitanud (VÕS § 115). Vastavalt VÕS § 101 lg 1 p 3 on tarbijal võimalik kasutada õiguskaitsevahendina kauplejalt kahju

hüvitamise nõudmist.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Alar Urm

/allkirjastatud digitaalselt/